

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 marca 2020 r. w sprawie T-654/18, Armani / EUIPO, wniesione w dniu 5 czerwca 2020 r. przez Giorgio Armani SpA

(Sprawa C-240/20 P)

(2020/C 390/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Armani SpA (przedstawiciel: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, abogada)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 30 września 2020 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Argeş (Rumunia) w dniu 4 sierpnia 2020 r. – Minister Dezvoltării Regionale și Administrației Publice / NE

(Sprawa C-360/20)

(2020/C 390/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunal Argeş

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Strona przeciwna: NE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie nadużycia finansowego naruszającego interesy finansowe [Unii Europejskiej], o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, obejmuje naruszenie popełnione w celu stworzenia pozorów zgodności z przepisami art. 57 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾, aby uniknąć stosowania przez państwo członkowskie przepisów przewidzianych w ust. 3 tego artykułu w związku z przepisami art. 98 wymienionego rozporządzenia, czy też tylko naruszenie popełnione do chwili zakończenia etapu realizacji projektu, z wyłączeniem czynów, których dopuszczono się na etapie utrzymania trwałości projektu?
- 2) Czy prawo Unii, w szczególności art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 325 ust. 1 i 2 TFUE [oraz] art. 1 ust. 1 lit. a) konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, może być interpretowane w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który wyklucza odpowiedzialność karną osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa na etapie następującym po zakończeniu etapu realizacji, to znaczy na etapie utrzymania trwałości projektu, w stosunku do zobowiązań podjętych przez tę osobę w ramach umowy o finansowanie, a także dokonywaniu wykładni przepisu krajowego w ten sposób, że pojęcie nadużycia finansowego naruszającego interesy finansowe [Unii] nie obejmuje również bezprawnego zachowania beneficjenta finansowania na etapie utrzymania trwałości projektu w odniesieniu do zobowiązań podjętych w ramach umowy o finansowanie, niezależnie od pochodzenia funduszy lub kwot wydatkowanych w celu wykonania zobowiązań podjętych przez beneficjenta, by utrzymać trwałość projektu [zasoby własne beneficjenta lub fundusze (Unii)]?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. 2006, L 210, s. 25).